

РЕШЕНИЕ

№ 6573

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 28.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **1766** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № ФК-С911-0453297 от 03.02.2021 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) ѝ е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него. С жалбата се иска прогласяване на нищожността на оспорената заповед, поради издаването ѝ от некомпетентен орган, респ.отменянето ѝ като незаконосъобразна. Доводите за незаконосъобразност на оспорената заповед, са свързани с нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и несъответствие с целта на закона. В ЗНПАМ липсвали фактическите и правни основания за издаване на заповедта, не били изложени и мотиви за необходимостта от запечатване на търговския обект за 14 дни. Оспорва се извършване на нарушение, доколкото същото не е установено по предвидения в закона ред с влязло в сила наказателно постановление. Сочи се явна несъразмерност на наложената ПАМ с твърдяното нарушение. Определеният срок бил несъразмерен с тежестта на нарушението, а липсата на мотиви относно срока правило невъзможна преценката дали органа е упражнил правомощията си в съответствие с целите на закона. Твърди се, че с оспорената заповед ще се засегнат правата и законните интереси на дружеството повече, от колкото закона допуска.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от процесуален представител - адв.Ж., който моли за отмяна на оспорената заповед. Представя писмени бележки в които поддържа нарушение на принципа за съразмерност по чл.6 ал.2 от АПК и неадекватност на наложената ПАМ с целите по чл.22 от ЗАНН. Претендира разноски, за които е представен списък.

Ответникът – началник на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – С., представляван от процесуален представител юриконсулт И., оспорва жалбата. Моли издадената заповед за налагане на принудителна административна мярка да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Претендира юриконсултско възнаграждение.

След като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото и становищата на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 19.01.2021 г. в 13:00 часа е била извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1 т.41 от ДР на ЗДДС - бензиностанция, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството жалбоподател. При проверката било установено, че при извършена контролна покупка от органите по приходите преди легитимацията им, в 12,35 часа на обща стойност 1,20 лв., не е бил издаден фискален бон от монтираното на обекта фискално устройство, След легитимация на проверяващите от фискалното устройство е отпечатан дневен финансов отчет от същата дата с № 0239914, от който е видно че сумата от контролната покупка на стойност 1,20 лв. не била регистрирана на фискалното устройство чрез издаване на фискален бон. За установените факти и обстоятелства от проверката бил съставен протокол за извършена проверка серия АА № 0453297 /18.01.2021 г. От констатациите в протокола се установява, че е установена разлика в касовата наличност, вследствие неотразяване на осъществената от органите по приходите контролна покупка. Констатациите в протокола за извършена проверка установяват разчетена касова наличност от ФУ в размер на 2243,99 лв. и фактическа наличност от 2293,70 лв., като разликата между тези суми е 49,71 лв., а не отразената в протокола сума от 239,71 лв.

Прието е, че дружеството не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, което било нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС, поради което на 03.02.2021 г. на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС, била издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С911-0453297/03.02.2021г., с която на търговеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1 б.„а“ ЗДДС – запечатване на обект – бензиностанция, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството жалбоподател и забрана за достъп до него за срок от 14 дни. Заповедта е връчена на пълномощник на дружеството на 05.02.2021г., видно от намиращата се на л. 11 от делото разписка.

В проведеното открито съдебно заседание ответника представя съставените срещу жалбоподателя Акт за установяване на административно нарушение от 04.02.2021г. и издаденото въз основа на АУАН наказателно постановление № 589260-F 588301 /09.08.2021г. Пълномощника на жалбоподателя представя доказателство, че глобата, наложена с посоченото НП е заплатена от дружеството.

При така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, срещу акт, който подлежи на съдебен

контрол, от лице, което е адресат на акта.

Настоящият съдебен състав, като обсъди наведените в жалбата доводи и представените от страните доказателства намира, че разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 принудителната административна мярка „запечатване на търговски обект, за срок до 30 дни, независимо от наложените глоби и имуществени санкции“ се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представената Заповед № ЗЦУ-1148 / 25.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП (л. 23 от делото), и Заповед № 3766/25.09.2019г. на изп.директор на НАП оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Оспорената заповед представлява индивидуален административен акт и като такъв следва да отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК. Съдът констатира, че декларативно и без каквато и да било конкретика в мотивите по отношение продължителността на срока се твърди, че създадената организация в търговския обект цели отклонение от данъчното облагане. По никакъв начин не са конкретизирани предполагаемите вреди за фиска, още повече тяхната значителност и трудна поправимост. Констатирането на нарушение, което е първо за дружеството, изразяващо се в неиздаване на касова бележка за покупка на стойност 1,20 лева, при констатацията че дружеството отдавна извършва търговска дейност, трудно би могло да се квалифицира като „лоши практики в обекта“ – традиционно определение, използвано от административния орган във всяка от оспорените пред съда заповеди за налагане на ПАМ..

В така цитираните „мотиви“ относно срока на наложената ПАМ не е отчетено, че за конкретния търговец това е първо нарушение и неправилно е определена високата обществена опасност на същото. Не е съобразен вида на търговския обект и сравнително ниската разлика между наличността по ФУ и касовата наличност по средата на работния ден. Липсата на мотиви относно основанието за налагане на ПАМ и по отношение на срока на действие на тази мярка, лишава съдът от възможността да установи дали същата съответства на целта на ПАМ, регламентирана в чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, съгласно която норма „ПАМ се налагат с цел предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях”

Процесната заповед е издадена в нарушение на чл. 6, ал. 1 АПК. Съразмерността на мярката се преценява на базата на всички данни за конкуренция между лични и обществени интереси, като същата не може да засяга права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която тя се налага.

Съгласно чл. 6, ал. 3 от АПК в случаите, когато се засягат права на граждани или организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. Изборът на най-леката мярка на административна принуда не е въпрос на преценка на административния органа, а негово задължение.

След като нарушението е констатирано за първи път и при липса на предишни нарушения, както и на неизплатени публични задължения, настоящият съдебен състав намира, че мярката е несъразмерна с оглед обществения интерес и вредите, които би понесло дружеството, а и неговите клиенти, а и работещите в обекта 3 лица.

В случая налагането на ПАМ за срок от 14 дни не може да се определи като съразмерно по смисъла на чл. 6 АПК. При избора на срока на ПАМ са засегнати прекомерно правата и интересите на дружеството. Целта на закона и интересите на държавата и обществото биха могли да бъдат постигнати и с прилагане на по-благоприятна мярка, в частта на определения ѝ срок на действие.

Заповедта за налагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна, поради което жалбата на [фирма] се явява основателна и като такава следва да бъде уважена. Следва да бъде уважено и направеното искане за присъждане на разноски в размер на 50 лв. внесена държавна такса. Доказателства за разноски за адвокатско възнаграждение, заплатено от жалбоподателя, не са представени.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 АПК, Административен Съд С. - град, III отделение, 6б състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № ФК-С911-0453297 от 03.02.2021 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на [фирма], ЕИК[ЕИК], е наложена принудителна административна мярка по чл. 18б, ал. 1 б.“а“ ЗДДС – запечатване на обект – бензиностанция, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите - ТД С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 50 лв. представляваща сторени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: